

**[Christmas Møller.]**

bebrejder Regeringen stærkest — til Trods for, at den i Sandhed har haft en Opposition, hvad enten det drejer sig om mit Parti eller det andet Oppositionsparti, som i meget høj Grad har været villig til at se bort fra Fortiden, fra Ting, der skilte, ikke været parat til at gøre den samlende Gerning, som en Regering, der startede under Devisen: Stauning eller Kaos — det blev jo unægtelig faa Dage efter Kaos inden for Ministeriet og ikke andre Steder —, en Regering, som arbejder under Devisen: Danmark for Folket, burde gøre, idet den ikke har villet modtage den fra anden Side fremstrakte Haand.

Regeringen kan ikke klage over den Stilling, vi i udenrigspolitisk Henseende har indtaget over for Regeringen, tværtimod har jeg Lov til at henvise til, hvorledes vi paa enhver Maade har forsvaret dens Stilling; men Ønsker, som har været fremsat gennem Aar, om, at Regeringen skulde klare for Befolkningen vore Forpligtelser, afviser man og afviser kun af partipolitiske Grunde.

Regeringen kan i Sandhed heller ikke beklage sig over, at Oppositionen ikke har søgt at finde Vej frem for en positiv Ordning af Landets Forsvar. Som det blev sagt under Forsvarsdebatten af mit Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft, har alle nu forladt Ordningen af 1932. Vi har her i Folketingsudvalget liggende Forslag, som i sine øjeblikkelige Udgifter er beskedne. Vi siger til Regeringen: Lad dog de fire afgørende Partier arbejde sammen om denne Sag. Det var noget andet, hvis det var en Opposition, der ikke kunde arbejde med Regeringen, det har man dog set saa tit.

Ser vi paa dansk Forsvarspolitik gennem Aarene, søgte man just det samme i Forsvarskommissionen af 1902 og i Forsvarskommissionen af 1919, som den højtærede Udenrigsminister, den daværende Forsvarsminister, var Formand for, men naar Oppositionen nu kommer og siger til Regeringen: Lad os skyndsomt overveje, hvilke Foranstaltninger der skal foretages, siger Regeringen, at den kan selv. Det er Forløberer for, hvad vi kan vente os af Regeringen, hvis Landstingsvalget gaar, som den nu haaber det, saaledes at Magten i Landstinget ogsaa bliver dens.

Saa indtrængende, som jeg kan, siger jeg endnu en Gang paa mit Partis Vegne paa Baggrund af den Maade, hvorpaa vi fra den konservative Oppositions Side har ført vor Politik — unægtelig skarpt paa

mange Maader, oppositionelt naturligvis, saaledes som det er vor Pligt og Ret, men ogsaa tagende Statens Interesser i Betragtning, hvor vigtige Spørgsmaal var til Afgørelse —, saa indtrængende, som jeg kan, siger jeg til Regeringen, om den virkelig ikke mener, det er rigtigt, at i en udenrigspolitisk Situation i Verden saa vanskelig som nogen Sinde, i en Tid, hvor ikke et eneste Land ikke vilde forstaa, om ogsaa Danmark foretog Ændringer, positive Ændringer i Landets Forsvar, burde Regeringen vise sig, ikke som en Parti- eller en Standsregering, men vise, at den vilde være Regering for det hele Folk. Og saa indtrængende, som jeg kan, siger jeg til Regeringen, at med den ganske særlige Magtstilling, som en Regering har efter 3 Valgsejre og efter Valgsejren den 22. Oktober, har den ogsaa ganske særlige Forpligtelser paa hele det nationale Omraade til nu at være Leder — thi det er dertil, man har en Regering —, løse de nationalpolitiske Opgaver, som foreligger i Nordslesvig; og høre efter de nationale Krav, som Danske Nord og Syd for Grænsen har Lov til i en Tid, hvor Forholdene udvikler sig, som de gør, at stille til hele det danske Folk og ogsaa til Staten.

Jeg tror desværre, at Regeringen afviser, som den hidtil har gjort, disse Henvendelser. Jeg tror desværre, at Regeringen kun virkningsfuldt er at faa i Tale, naar det kniber for den, saaledes som det gjorde for en halv Snes Dage siden. Regeringens hele Stilling i denne Rigsdagssamling paa det skattemæssige og andre Omraader viser os — hvad Vælgerne heller ikke skal tage fejl af —, hvad vi kan vente os af Mangel paa Forstaaelse af anderledes tænkende, om den hele Magt gives i Regeringens Hænder. Derfor er jeg enig i, at der i den politiske Situation kun er et eneste Spørgsmaal fra nu af og til Valgdagen i September, og det er dette, om det danske Folk, om Vælgerne i de 3 Landstingskredse, som gaar til Valg, skal give over til denne Regering den hele Magt i Landet, eller om det i en Tid fuld af Farer og Vanskeligheder, hvor ingen af os aner, hvorledes Landets Stilling kan være i den September Maaned, da vi skal have Valg, om det i en saadan Tid skal være Samvirken, Forstaaelse, Samarbejde, der skal til.

**Steen:** Staaende over for den nu foreliggende Lejlighed for Rigsdagens Partier som for det høje Tings enkelte ærede Medlemmer til at fremsætte Betragtninger over de Spørgsmaal af almen Interesse, som ligger